

Verschrikt denk ik aan onze **tuin op het zuiden**, die ligt te verbranden

Ook deze zomer brengen we een paar weken door in Noordwijk aan Zee. Lekker lezen, lekker eten, lekker luieren en lekker slapen zonder wekker, die normaal elke ochtend om 06.30 uur afgaat. Voor de een is reizen in de vakantie ontspanning en voor de ander een combinatie van dingen doen en zien en uitrusten. Ik behoor tot een derde groep: die van het totale nietsdoen. Op een luie ligstoel naar de zee liggen staren met een boek op je schoot. Wachten tot de vloed je een meter of wat hogerop dwingt. Helemaal niks moeten, ook al valt dat wel eens tegen als er toch nog iemand langskomt...

Steeds luier worden. Te lui om op te staan, te lui om koffie te zetten, te lui om zelfs maar een boodschappenlijstje te maken. Geen mobiele of vaste telefoon in de buurt. Midden op de dag nog een keer in slaap vallen. Steeds vermoeider van het nietsdoen. Boeken en tijdschriften zonder meer dan een pagina te hebben gelezen of doorgebladerd weer de strandtas in. Verschrikt denk

ik aan onze tuin op het zuiden, die ligt te verbranden. Vanavond toch maar even in de benen om daar wat te gaan sproeien. Na de zomer moet ik immers nog wel bloemen hebben om te schilderen. Halverwege de vakantie komt er weer wat energie los. We fietsen door de duinen en gaan op een Haarlems terras in het zonnetje uitrusten. Hij maakt altijd heel veel plannen, maar ik hoef nog even niet. Over een paar dagen pas roept het werk weer. In gedachten verder luierend op het terras ruik ik al wel de heerlijke potjes kruiden in mijn atelier. Die geuren van de zomer zal ik straks wel vastleggen op papier. 🌿